

Dosarul nr. 2ra-277/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. S. Vasilache)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci, I. Dutca, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

7 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Maftai

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218 COOP împotriva Vioricăi Maftai, lui Nicolae Maftai, Alexandrei Maftai și lui Ilie Maftai cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată împotriva deciziei din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Nicolae Maftai și menținută hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 20 august 2019, APLP nr. 54/218 COOP a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vioricăi Maftai, lui Nicolae Maftai, Alexandrei Maftai și lui Ilie Maftai cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că pârâții sunt proprietarii apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX și beneficiază de serviciile prestate de către APLP nr. 54/218 COOP.

A evidențiat că pârâții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria pentru serviciile de deservire a blocului, transportare gunoi, energie electrică scară și deservirea utilaj bloc, la 31 iulie 2019, constituie suma de 2 556,88 de lei, fapt ce se confirmă prin factura de plată și informația SRL „Infosapr” privind calcularea și achitarea serviciilor la apartamentul nr. X din str. XXXXX.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 9, 774, 776, 796, 799, 811, 858, 861, 863, 875, 901, 1048 Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărire comunală, art. 51 din Legea cu privire la locuințe, art. 166, 167, 174-177, 206, 248, 276²-276⁴ CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul APLP nr. 54/218 COOP a datoriei în sumă totală de 2 556,88 de lei și a taxei de stat în mărime de 270 de lei.

La 9 iunie 2020, APLP nr. 54/218 COOP a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul APLP nr. 54/218 COOP doar a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze și anume taxa de stat în mărime de 270 lei și cheltuieli pentru citarea publică în mărime de 270 de lei, iar în total suma de 540 de lei.

În susținerea acesteia a menționat că pârâții au achitat datoria în mărime de 2 556,88 de lei pe parcursul examinării cauzei și implicit aceștia nu mai înregistrează careva datorii la servicii comunale.

Prin hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate de la Viorica Maftai, Nicolae Maftai și Ilie Maftai în beneficiul APLP nr. 54/218 COOP cheltuielile de judecată suportate și anume taxa de stat de 270 de lei și cheltuieli de citare în mărime de 270 de lei, iar în total suma de 540 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Nicolae Maftai și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că la data adresării în instanță, pârâții înregistrează o datorie în mărime de 2 556,98 de lei, care a fost achitată integral și a fost stinsă integral abia la data de 15 aprilie 2020, pe parcursul examinării cauzei, implicit reclamantul este îndreptățit la compensarea cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu examinarea cauzei date.

Respectiv, prima instanță și instanța de apel au apreciat ca fiind întemeiate pretențiile APLP nr. 54/218 COOP, formulate în cererea de concretizare, privind pretinderea compensării sumei taxei de stat în mărime de 270 de lei, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, or prin ordinul de plată nr. 198 din 14 august 2019 se atestă achitarea a sumei de 270 de lei cu titlu de taxă de stat de către reclamant.

Prima instanță și instanța de apel au ajuns la concluzia temeiniciei pretenției din acțiune cu privire la încasarea cheltuielilor suportate de către APLP nr. 54/218 COOP pentru efectuarea citației publice în mărime de 270 de lei.

Or, dat fiind faptul că actele de procedură au fost expediate pârâților la adresa de domiciliu, însă ultimii nu au recepționat corespondența, prima instanță justificat a dispus citarea publică a acestora, în condițiile când din materialele cauzei rezultă că corespondența nu a fost reclamată de către pârâți.

La 30 decembrie 2020, Nicolae Maftai a declarat recurs împotriva deciziei din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, restituirea banilor în sumă de 2 356,51 de lei achitați nelegitim pentru serviciile neprestate și de care nu a beneficiat până la

24 ianuarie 2008, obligarea reprezentantului APLP nr. 54/218 COOP public să ceară scuze de la membrii familie pentru înjosirea onoarei, autorității și demnității prin intermediul citării publice, prezența obligatorie a juristului APLP nr. 54/218 COOP la ședința de judecată.

În motivarea recursului a invocat că până la 25 martie 2020 nu a fost înștiințat despre ședințele de judecată.

A considerat că au fost încălcate prevederile art. 47 alin. (1), 100 alin. (1), 102 alin. (1), 109 alin. (1), (2), (5), (6), (9), 185 alin. (2), 186 alin. (1), 193 alin. (1) CPC.

La fel, a remarcat că prima instanță a acceptat cererea de chemare în judecată cu expirarea termenului de prescripție (art. 87 lit. d) CPC și art. 267 alin. (1) Cod civil).

Citarea publică a avut loc cu rea voință, cu o lună înainte de a fi informat despre ședințele judecătorești.

Totodată, a menționat că liftul la etajul 2 din anul 1990 până la 24 ianuarie 2008 a fost blocat, respectiv, nu a folosit serviciile de lift.

A evidențiat că nu a recunoscut și nu recunoaște așa zisele datorii istorice impuse de APLP nr. 54/218 COOP până la 24 ianuarie 2008: lift deservire tehnică - 1 074,30 de lei, energie electrică lift - 1 159,75 de lei, taxa de stat - 112,46 de lei, în total suma de 2 356,51 de lei.

La 1 februarie 2021, în adresa APLP nr. 54/218 COOP, Vioricăi Maței, Alexandrei Maței și lui Ilie Maței a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Nicolae Maței, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 145), fiind recepționată de către destinatari la 8 februarie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 146-147).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 decembrie 2020 împotriva deciziei din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nicolae Maței, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Maftעי, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, în cererea de recurs Nicolae Maftעי nu a adus argumente cu privire la dezacordul cu decizia instanței de apel, dar a invocat circumstanței ce țin de achitarea neîntemeiată de către el a sumei de 2 356,51 de lei, cu solicitarea de restituire a acestei sume, deși o astfel de cerință, în instanțele de judecată ierarhic inferioare, de el nu a fost înaintată.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Nicolae Maței urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolae Maței.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic